

युधिष्ठिर उवाच केपूज्याः केन मस्कार्याः कथं वर्तेत केषु च ॥ किमाचारः कीदृशेषु पितामह न रिष्यते ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ब्राह्मणानां परिभवः सादयेद
 पिदेवताः ॥ ब्राह्मणां स्तुनमस्कृत्य युधिष्ठिर न रिष्यते ॥ २ ॥ ते पूज्यास्तेन मस्कार्या वर्तेथास्तेषु पुत्रवत् ॥ ते हिलोकानि मान्सर्वान्धारयन्ति मनीषिणः ॥ ३ ॥ ब्राह्म
 णाः सर्वलोकानां महान्तो धर्मसेतवः ॥ धनत्यागाभिरामाश्च वाक्संयमरताश्च ये ॥ ४ ॥ रमणीयाश्च भूतानां निधानं च धृतव्रताः ॥ प्रणेतारश्च लोकानां शास्त्रा
 णां च यशस्विनः ॥ ५ ॥ तपोयेषां धनं नित्यं वाक्कैव विपुलं बलं ॥ प्रभवश्चैव धर्माणां धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ ६ ॥ धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुरुतैर्धर्मसेतवः ॥ यान्स
 माश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ॥ ७ ॥ पन्थानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ॥ पितृपैतामही गुर्वीमुद्वहन्ति धुरंसदा ॥ ८ ॥ धुरियेनावसीदन्ति विषये स
 द्वा इव ॥ पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याग्रभोजिनः ॥ ९ ॥ भोजनादेवलोकान् स्वीकृत्य ते महतो भयात् ॥ दीपः सर्वस्य लोकस्य चक्षुश्चक्षुष्मतामपि ॥ १० ॥ स
 र्वशिक्षाश्रुतिधनानि पुणामोक्षदर्शिनः ॥ गतिज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिर्चितकाः ॥ ११ ॥ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारश्चिन्तनसंशयाः ॥ परावरविशे
 षज्ञागंतारः परमां गतिं ॥ १२ ॥ विमुक्ता धूतपाप्मानो निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः ॥ मानार्हमानितानित्यं ज्ञानविद्धिर्महात्मभिः ॥ १३ ॥ चंदने मलपंके च भोजनेऽ
 भोजने समाः ॥ समं येषां दुकूलं च तथा क्षौमाजिनानि च ॥ १४ ॥ तिष्ठेयुरप्यभुंजाना बहूनि दिवसान्यपि ॥ शोषयेयुश्च गात्राणि स्वाध्यायैः संयतेन्द्रियाः ॥ १५ ॥
 अदैवं दैवतं कुर्युर्दैवतं चाप्यदैवतं ॥ लोकानन्यान्स्तृजेयुस्ते लोकपालांश्च कोपिताः ॥ १६ ॥ अपेयः सागरो येषामपि शापान्महात्मनां ॥ येषां कोपाग्निरद्यापि दंड
 केनोपशाम्यति ॥ १७ ॥ देवानामपि ये देवाः कारणं कारणस्य च ॥ प्रमाणस्य प्रमाणं च कस्तानभिभवेद्बुधः ॥ १८ ॥ येषां वृद्धश्च बालश्च सर्वः संमानमर्हति ॥ त
 पो विद्याविशेषात्तु मानयन्ति परस्परं ॥ १९ ॥ अविद्वान्ब्राह्मणो देवः पात्रं वै पावनं महत् ॥ विद्वान्भूयस्तरौ देवः पूर्णसागरसन्निभः ॥ २० ॥ अविद्वांश्चैव विद्वांश्च ब्रा
 ह्मणो दैवतं महत् ॥ प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्दैवतं महत् ॥ २१ ॥ इमशानेत्यपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ॥ हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्मणातिशोभते ॥ २२ ॥